

Недержавний аналітичний центр «Українські студії стратегічних досліджень» продовжує довготерміновий проєкт Моніторингу регіональних процесів у рф.

Мета дослідження – фіксація та визначення динаміки конфліктогенних та дезінтеграційних факторів, що сприятимуть деконструкції російської федерації та її зникнення як геополітичної реальності.

Об'єктом моніторингу є інформаційне поле російської федерації, аналізуються найбільш популярні новини за квартал різних регіонів росії, що дасть більш-менш чітке уявлення про внутрішні процеси, що протікають на території держави-агресора та дозволить провести моніторинг конфліктогенних регіональних процесів.

Моніторинг регіональних процесів у рф: літо 2026 року

Упродовж літа регіони рф продовжували страждати від українських «далекобійних санкцій», вкрай прогнилої та неефективної імперської системи управління та усіх недоліків застарілої інфраструктури. Поки просте населення продовжує «терпєть», влада все більше закручує гайки, розганяючи маховик репресій проти неугодних.

ЦЕНТРАЛЬНО-ЗАХІДНИЙ РЕГІОН

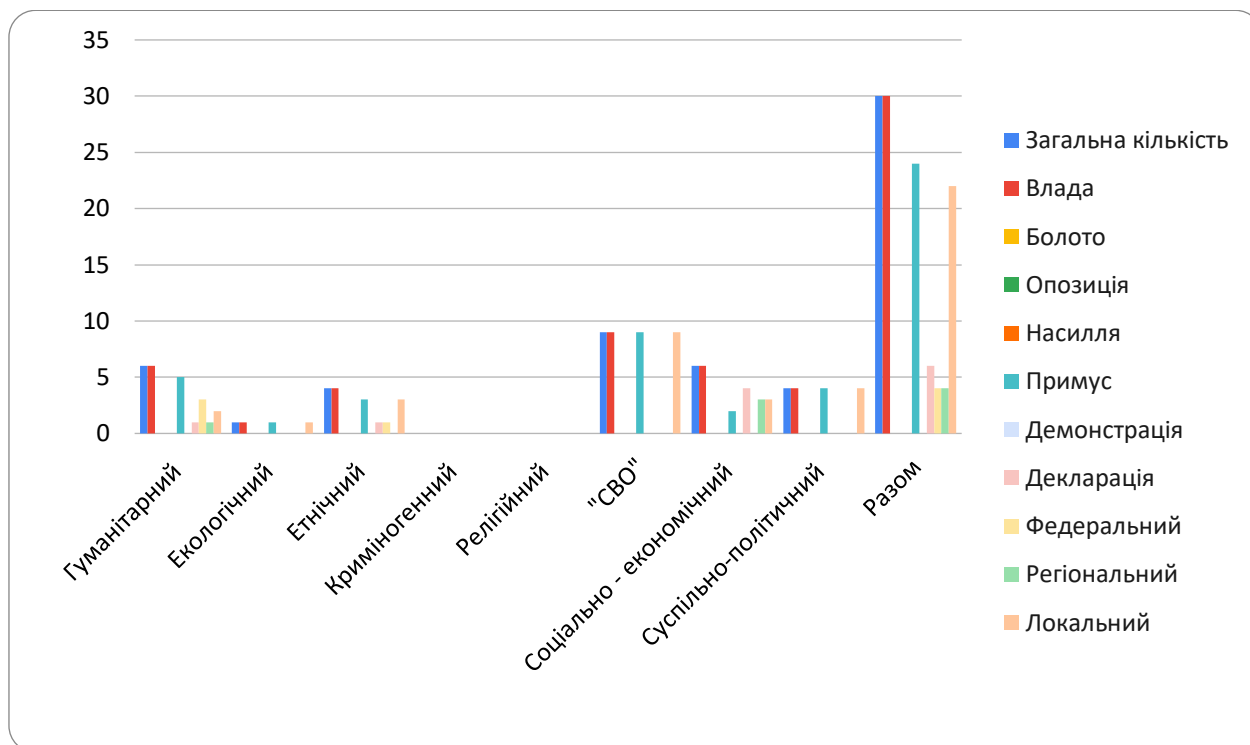
Московщина

Улітку 2026 року Московський регіон зіткнувся з одночасним загостренням економічних, безпекових і політичних проблем, значна частина яких безпосередньо або опосередковано пов'язана з війною. Найпомітнішим соціально-економічним фактором стала паливна криза: зростання цін поєдналося з обмеженнями продажу, скороченням кількості АЗС та періодичним дефіцитом. Реакція влади була спрямована переважно на адміністративне стримування проблеми та контроль інформації про неї, а не на усунення її першопричин.

Другим визначальним процесом стало подальше звуження цифрового простору. Обмеження мобільного інтернету, проблеми з VPN, блокування окремих каналів поширення інформації та поступова відмова від західних сервісів формують дедалі більш ізольоване інформаційне середовище. Одночасно цифрові технології активніше використовуються для державного контролю: інтеграція університетських баз із військкоматами демонструє поширення мобілізаційної інфраструктури безпосередньо на освітню систему.

Війна дедалі відчутніше впливає і на повсякденне життя столиці та області. Регулярні загрози БПЛА призводять до обмежень повітряного руху, тоді як невдоволення відсутністю достатньої кількості укриттів та систем оповіщення вказує на невідповідність між масштабами безпекової загрози та готовністю цивільної інфраструктури. Паралельно формується новий прошарок управлінської еліти з учасників агресивної війни проти України, що свідчить про поступову інституціоналізацію воєнного фактора у внутрішній політиці.

Посилення контролю простежується також у міграційній та політичній сферах. Масові перевірки мігрантів, розширення підстав для депортації та жорсткіші обмеження їхньої громадської активності доповнюються репресивними заходами проти політичної опозиції. При цьому ознаки невдоволення виникають уже не лише серед опозиційних активістів, а й усередині формально лояльного політичного середовища. Загалом літо засвідчило перехід Московського регіону до моделі, де економічні та безпекові труднощі дедалі частіше компенсуються розширенням адміністративного, цифрового й силового контролю.

Брянщина

Улітку 2026 року ситуація у Брянській області характеризувалася передусім посиленням адміністративного контролю на тлі поступового погіршення окремих соціально-економічних показників. На відміну від весняного періоду, у наданій добірці немає ознак масштабної кризової динаміки, однак простежується накопичення локальних проблем, пов'язаних із фінансовим становищем населення, соціальною поведінкою та розширенням державного нагляду.

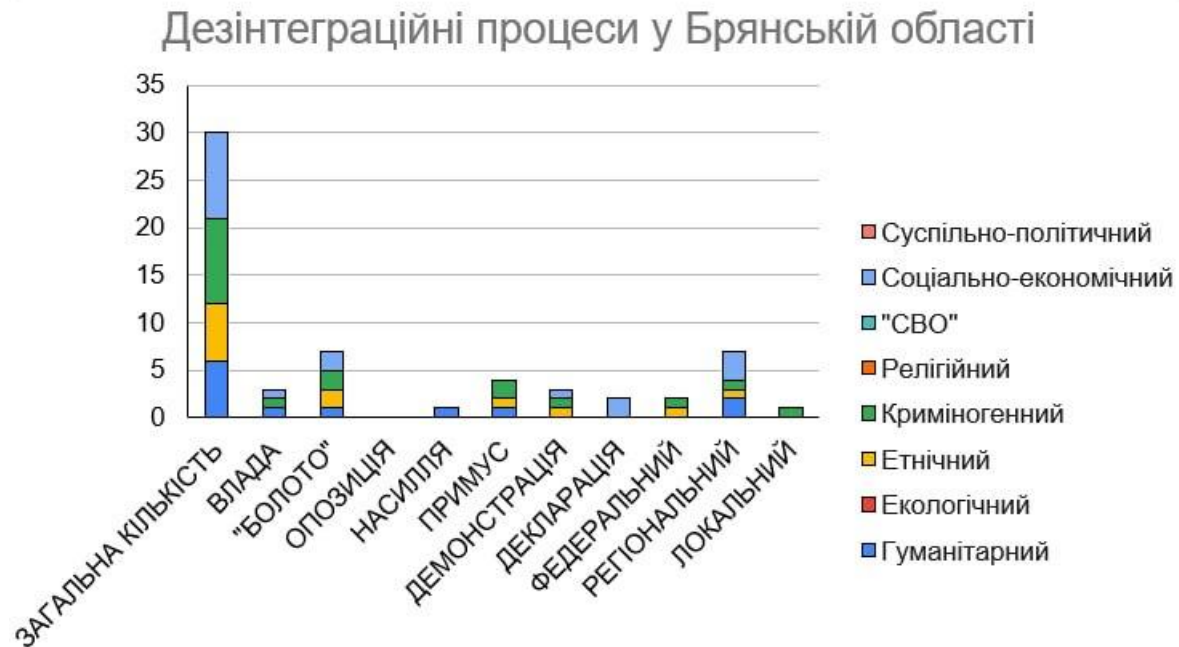
Найважливішим економічним індикатором стало зростання простроченої іпотечної заборгованості на 10,8% від початку року. У поєднанні зі стагнацією вторинного ринку житла це вказує на погіршення платоспроможності частини домогосподарств. Додатковим показником стану соціальної сфери є встановлена мінімальна зарплата вчителя на рівні 22,8 тис. рублів, що демонструє обмежені фінансові можливості працівників бюджетного сектору. Водночас майже третинне зростання кількості відвідувачів витверезника можна розглядати як непрямий індикатор неблагополуччя, хоча на підставі лише цих даних пов'язувати його безпосередньо з економічною ситуацією передчасно.

Помітною тенденцією стало розширення практик контролю та покарання. Комендантські обмеження для неповнолітніх, автоматизація штрафів для підприємців, встановлення камер проти стихійних звалищ, транспортні рейди та тимчасова заборона продажу алкоголю демонструють переважно адміністративний характер реакції влади на побутові й соціальні проблеми.

Особливо виразно силовий компонент проявляється у міграційній політиці. Масштабні перевірки, депортації та заборони на в'їзд доповнюються

контролем постановки нових громадян РФ на військовий облік. Таким чином, міграційний контроль дедалі тісніше інтегрується з мобілізаційними потребами держави.

Загалом ситуація, яка склалася свідчить про різке погіршення становища Брянської області, скільки про поєднання поступового фінансового тиску на населення з посиленням регуляторного та силового контролю. При цьому відкритих проявів значного суспільно-політичного невдоволення практично не зафіксовано.

Курщина

Улітку 2026 року ситуація в Курській області визначалася передусім наслідками прикордонного характеру регіону та поступовим погіршенням соціально-економічних умов. Найпомітнішою побутовою проблемою стала нестабільність паливного ринку. Обмеження продажу бензину до 20 літрів та заборона відпуску в каністри, навіть за формальної наявності пального на АЗС, спричинили черги й ажіотаж. Це показує, що адміністративні обмеження самі здатні провокувати дефіцитні очікування та посилювати суспільну тривожність.

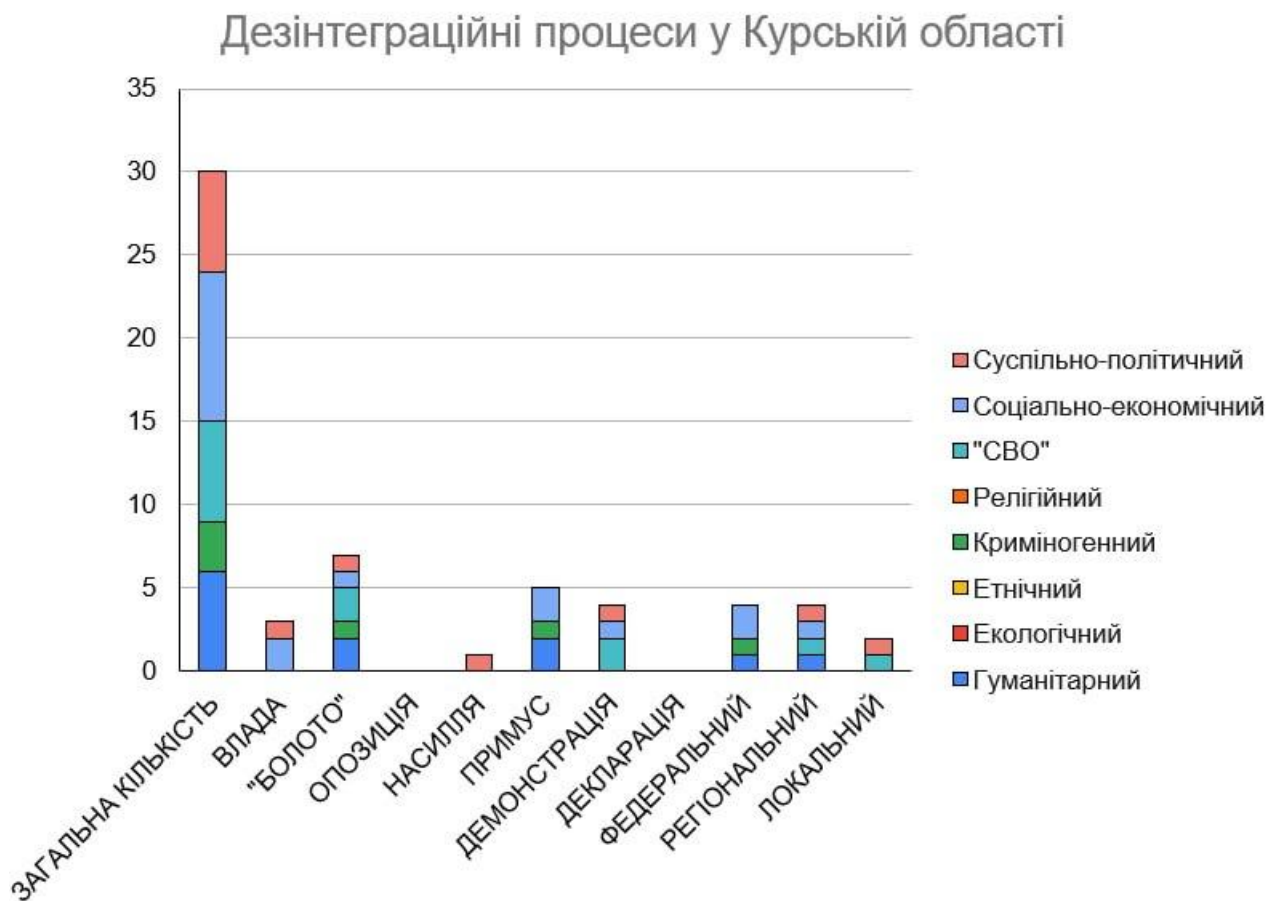
Водночас погіршується доступність житла: строк, необхідний середній родині для накопичення коштів на двокімнатну квартиру, за рік збільшився з 4,6 до 5,5 року. Це є найбільш виразним соціально-економічним індикатором й свідчить про збільшення розриву між доходами населення та вартістю нерухомості.

Окремою системною проблемою залишається корупція в регіональній владі. Суворий вирок колишньому губернатору та розслідування щодо ексзаступника губернатора, зокрема у справі про можливе розкрадання коштів під час спорудження оборонних рубежів, демонструють масштаб проблем у

системі управління. Особливо конфліктогенним є те, що йдеться про ресурси, призначені для захисту прикордонного регіону.

Війна при цьому дедалі глибше інтегрується у повсякденне міське середовище. Загибель цивільних від атак БПЛА, поява меморіальних муралів та навіть художнє оформлення бетонних укриттів свідчать про поступову нормалізацію воєнної загрози як постійної складової життя. Довгострокова заборона майнінгу в частині області також демонструє пріоритет безпекових та енергетичних потреб над звичайною економічною діяльністю.

Таким чином, для Курської області характерне **поступове пристосування суспільства до фактично постійного прикордонно-воєнного режиму**. На відміну від різкого кризового сценарію, тут спостерігається накопичувальний ефект: воєнні ризики поєднуються з погіршенням доступності житла, паливною нестабільністю та резонансними корупційними справами, поступово змінюючи звичні умови життя населення.

Белгородщина

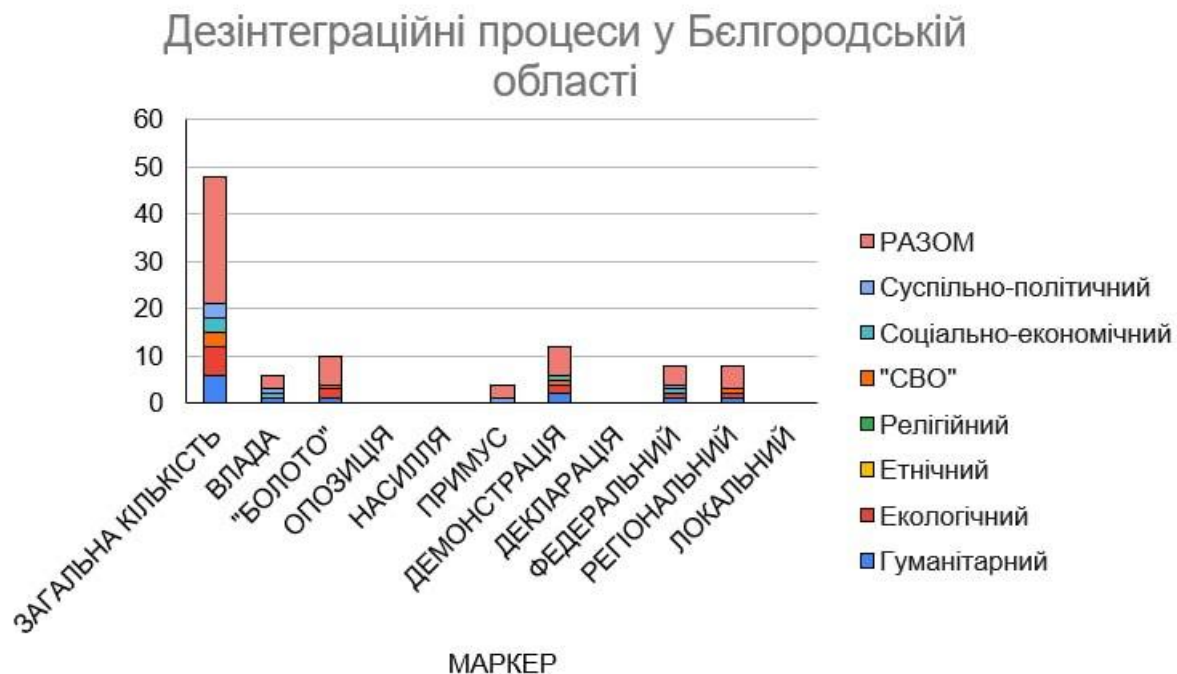
Улітку 2026 року Белгородська область продовжувала адаптуватися до умов тривалої прикордонної нестабільності. Найпомітнішими проблемами стали паливно-енергетичні труднощі, необхідність резервування критичної інфраструктури та поступове проникнення воєнних обмежень у повсякденне життя. Водночас наданий матеріал не свідчить про загальний соціально-економічний колапс регіону.

Найбільш відчутною для населення стала паливна криза. У прикордонному Шебекино, де бензин необхідний також для роботи генераторів, ціна АІ-92 сягала майже 100 рублів, а АІ-95 зникав із продажу. Збереження проблем до кінця серпня та залучення білоруських постачання свідчать про те, що дефіцит набув ширшого характеру і не був швидко подоланий. Одночасно область отримала значне федеральне фінансування на генератори й резервні джерела електропостачання, що вказує на підготовку до можливих тривалих перебоїв у роботі енергосистеми.

Воєнний фактор дедалі більше визначає організацію цивільного простору. Нічна заборона руху мототранспорту та створення резервних енергетичних потужностей доповнюють уже сформовану систему обмежень прикордонного регіону. Значна кількість виданих засобів реабілітації, зокрема протезів та інвалідних візків, демонструє помітне навантаження на відповідну соціальну інфраструктуру, однак наведені дані не дозволяють визначити, яка частина цієї потреби безпосередньо пов'язана з війною.

Окремими проблемними напрямками залишаються екологія та державне управління. Масова загибель риби в Сіверському Донці та обміління Белгородського водосховища вказують на погіршення стану водних екосистем, хоча причини цих явищ із наданих даних однозначно встановити неможливо. Відставка міністра будівництва на тлі розслідування можливого розкрадання коштів під час спорудження оборонних укріплень продовжує тенденцію корупційних скандалів навколо ресурсів, виділених на захист області.

Загалом улітку Белгородщина дедалі більше функціонувала як регіон постійного воєнно-надзвичайного режиму, де значна частина ресурсів і управлінських рішень спрямовується на підтримання базової стійкості — енергопостачання, пального та безпеки. Це свідчить радше про поступову нормалізацію кризових умов, ніж про їх подолання.

КАВКАЗ

Дагестан

Упродовж досліджуваного періоду регіон зіткнувся із стихійними лихами та вкрай неефективною реакцією влади на неї. За літо в Дагестані відбулося кілька паводків, внаслідок яких страждала транспортна інфраструктура, населені пункти опинялися відрізнаними від зовнішнього світу і їх перелік вимірюється десятками.

В той же час, в середині самої влади загострюється протистояння, очевидно на фоні зменшення ресурсів, що намагаються узурпувати під своїм контролем різні клани. За таких обставин жертвами переслідувань з боку силовиків стають раніше недоторкані депутати та керівники державних та напівдержавних компаній. Найяскравіші приклади: колишній генеральний директор «Каспенергозбуту» Замір Абдурагімов та брат депутата Держдуми від Дагестану та заступник глави «Дагнафти» Ахмедпаша Умаханов.

Це все відбувається на фоні дефіциту пального, спричиненого далекобійними ударами Збройних сил України. Також у регіоні через застарілу інфраструктуру наявні проблеми з електроенергією, які спричиняють масові протести населення, зупиняти, які особисто змушені керівники республіки.

Аби зберігати ситуацію під контролем влада посилює репресії проти вільної преси та за будь-які дії, спрямовані проти режиму. Тюремне ув'язнення

за звинуваченням у тероризмі можна за провокативні відео, чи дії, які за звичайних обставин кваліфікували б як «хуліганство».

ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНИЙ РЕГІОН

Оренбурзька область

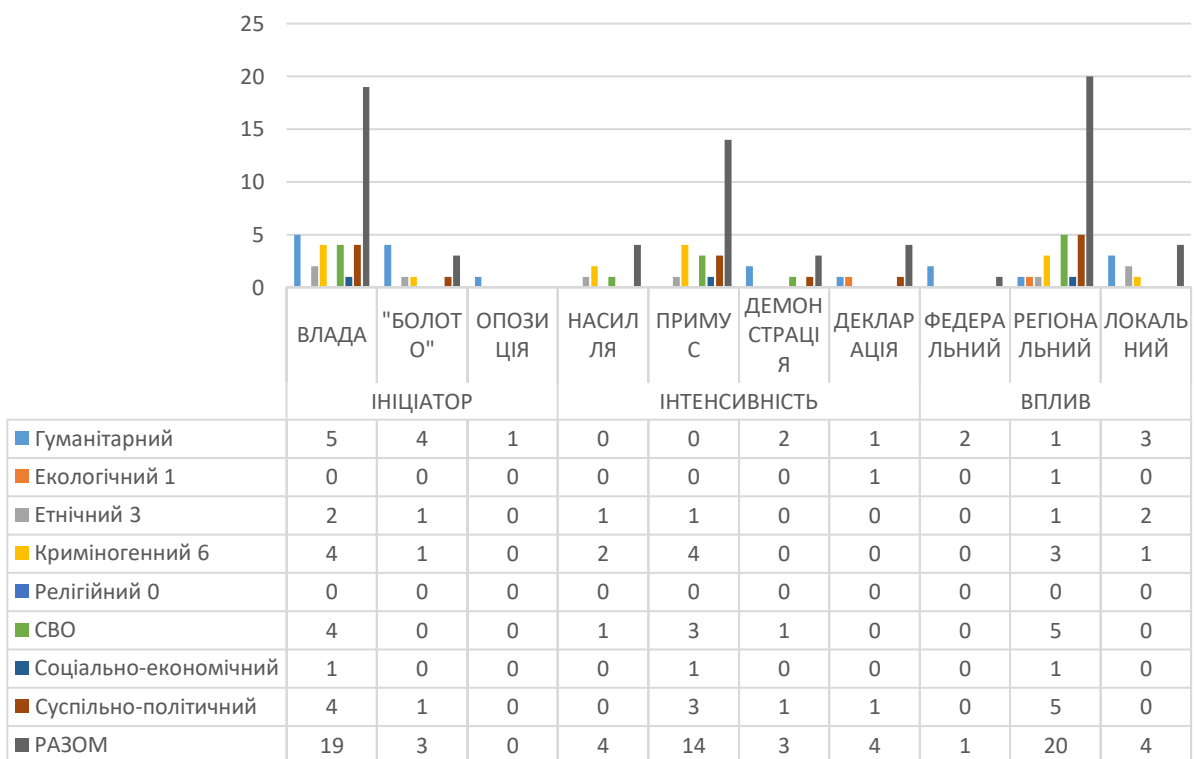
Влітку регіон відчув зростаючу активність українських БПЛА. Цілями для них на цей раз, окрім місцевого НПЗ, стали також газопереробний та, що важливіше, гелієвий заводи в Оренбурзі. Також був одиничний удар по складу Ozon. Кількість тривог збільшилась. Влада через це запровадила обмеження на трансляцію з вуличних камер. Знову в новинах фігурували затримання за спроби пошкодження стільникових веж, а також підготовка диверсій на об'єктах критичної інфраструктури(зокрема, проти залізничних вантажів військового призначення), а також за пости в мережі, які не співпадали з історичними наративами Кремля. Надалі фіксувалися випадки масштабного шахрайства щодо виплат ветеранам «СВО» (зокрема, взаємодія ОЗУ з представниками місцевої влади) та адмінтиск на строковиків з метою примусу їх до підписання контрактів.

В області були відчутні прояви паливної кризи, загальні для регіонів, що стикнулися з аналогічною проблемою(черги на АЗС, ліміт на відпускання в одні руки, перебої з окремими видами палива, спекуляції з продажем, в тому числі в інтернет-середовищі).

Фіксувалися випадки корупції у ремонті доріг та нафтовидобутку. А бюджет області сформований так, що не вистачає грошей навіть на певні базові інфраструктурні (так, в одному селищі Оренбурзького району мешканцям влада пропонувала самим докласти грошей на ремонт ділянки дороги, якого не було більше 10 років, а в одному з районів обласного центру увагу Слідкому рф притягнула відсутність достатньої кількості закладів дитячої освіти).

В рамках підготовки до виборів до Законодавчих зборів області можна відмітити повернення у політику екс-губернатора Салміна, який до цього рік служив у «БАРСІ» та включення до виборчих списків причетного до злочинів на Київщині офіцера ВДВ Муссагалєєва (обидва йдуть від «Єдиної Росії»). З іншого боку, було «забраковано» реєстрацію низки кандидатів-самовисуванців (навіть з КПРФ). Таким чином, влада намагається максимально страхувати себе від будь-яких потенційних острівців інакодумства (це робиться завдяки складній процедурі збору підписів для самовисуванців, яка технічно виглядає майже нездоланною).

Конфліктогенні події в Оренбурзькій області за літо 2026

Башкортостан

В Башкортостані влада продовжує нагнітати мешканців на війну проти України. Так з 16.06.2026 голова Республіки Хабіров озвучив мету завербувати не менше 300 осіб в структуру БАРС за рф у Башкортостані. Її формують з рф разом з маневровими вогневими групами для протидії БПЛА на території Башкортостану. Але для долучення треба підписати контракт зі зс рф, згідно з

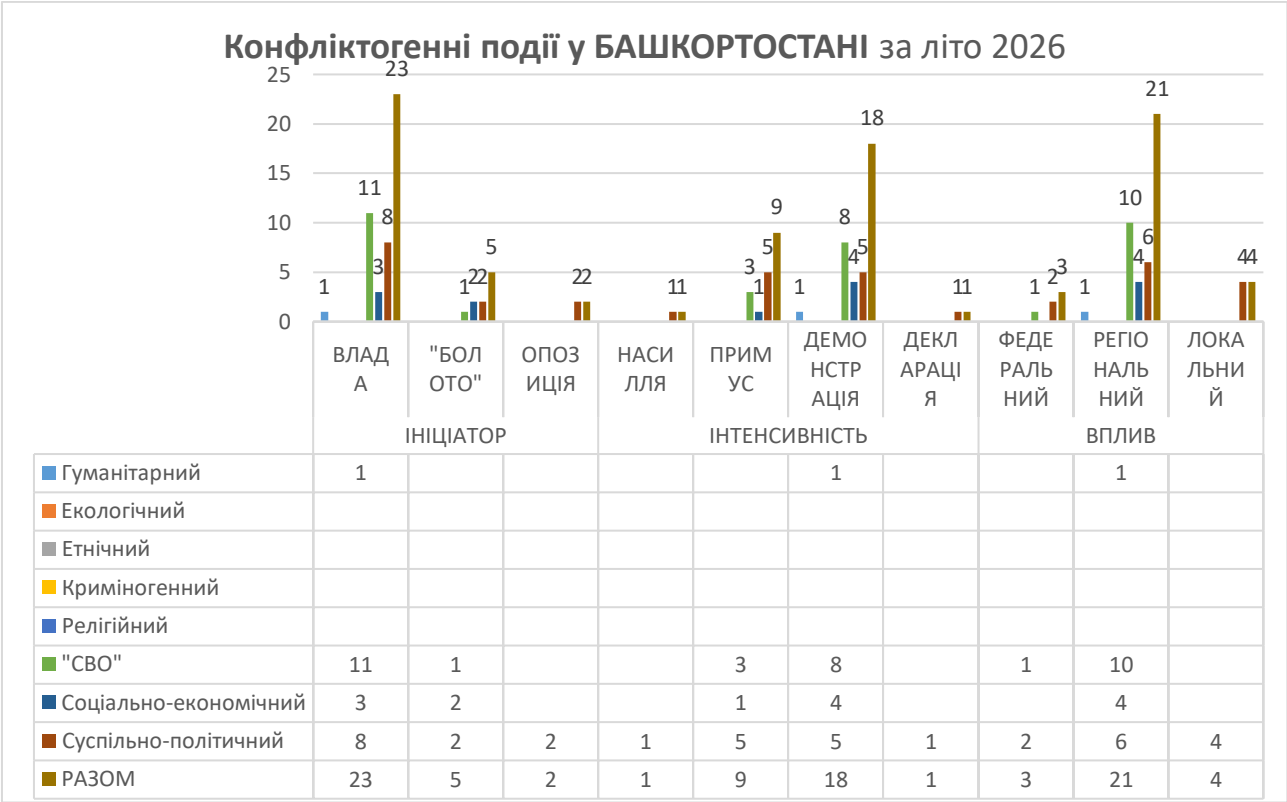
яким можуть перекинути будь куди поза Башкортостан. В червні 2026 БАРС Башкортостану вже почав протидію БПЛА згідно з повідомленнями влади. 04.08 Хабіров заявив про формування батальйону безпілотних систем імені Гарєєва в Башкортостані. Хабіров також продовжив виплату 1 млн руб за перший контракт до 31 серпня. При Уфімському державному університеті науки і технологій діє організація «Мотори майбутнього», яка відкрито збирає БПЛА та залучає до цього школярів. З 21.08. Башкортостані системно проводять агітаційні уроки в школах ветерани війни проти України. На 09.06 таких ветеранів до Башкортостану повернулось 4 тисячі, з них третина інвалідами згідно з даними прем'єра Башкортостану Назарова.

Але громадянам рф в Башкортостані як і будь-де приходится платити більше за війну проти українців. За літо 2026 були неодноразові прильоти, в тому числі по об'єктах НПЗ та складах Ozon в Уфі, нафтохімічному заводі в Салаваті, 2 станціям перепомповування нафти та складам Wilberries на території Республіки. Тим не менш, у Башкортостані попри інший приклад сусідніх регіонів не включають сигнали повітряної тривоги, як заявив Хабіров, аби населення купляло менше антидепресантів. Водночас дефіцит бюджету у Башкортостані такий, що місцева влада продає «Башнефть» центру рф і офіційно визнала стягнення податків з бізнесу авансом з 2025.

Через ураження об'єктів паливної промисловості рф Башкортостані теж охопила паливна криза. На неї влада (Хабіров з оточенням, ТВО мера Уфи Шаріпов та більшість голів районів) реагує обмеженнями торгівлі і тиском. А саме лімітами на продаж палива та заборонами для продажу в каністри, для покарань за останнє - дружинниками на заправках Уфи, цинічними звинуваченнями населення в дефіциті палива через панічні закупівлі та бо мало гуляють і їздять на велосипедах. Попри неоголошення сигналу повітряних тривог, влада на час них зобов'язала закривати частину заправок. Такі дії вигідні Україні, бо вганяють населення в планову гнилу яму, де вона вмере. Поведінка голови Абезіловського району як підвоз резервів палива у села без заправок - конструктивна рідкість, на щастя.

Населення Башкортостану періодично вибухає невдоволенням на критичну ситуацію. Обурюються через заборону закупати запас палива фермери, виникають бійки в чергах на заправках. 03.07.26 відбулась акція в 5 людей на захист башкирської мови в Уфі з плакатами «Міністра просвіти Башкортостану у відставку», «Відновимо національну освіту у школах Башкортостану» і «У федеративній державі освіта не може бути єдиною». Організатор акції - Ірек Агішев, пенсіонер та лідер башкирського центру сприяння народній освіті «Актамир» був арештований, оштрафовано також учасника акції Газізова. У 2025-6 Агішев також брав участь у протидії найменування вулиці Уфи на честь Жириновського. Свою гру веде також заарештований за корупцію мер Уфи Ратмір Мавлієв, що добився поновлення на посаді через Верховний суд Башкортостану. З поновленням Мавлієвим Хабіров співпрацювати відмовився. Влада відповідає й іншими репресіями. Арештом опозиційного кандидата в мери Уфи Дениса Малишева нібито за дискредитацію зс рф, штрафом пенсіонера за донат на «Фонд боротьби з корупцією» та пошуком і покараннями провокаторів на підготовці «виборів» до Держдуми на 18.09.26. Повністю контролює

переписки населення, в тому числі Башкортостану, влада рф у месенджері Мах та виписує штрафи за нестандартну поведінку там. Також влада рф офіційно визнала не відновлення пам'ятника борцю проти москалів – герою башкирського народу Юлаєву, пославшись на його катастрофічний стан. Але рівень репресій влади рф у Башкортостані зменшився, а активність проти катастрофічної ситуації через війну з Україною зростає.

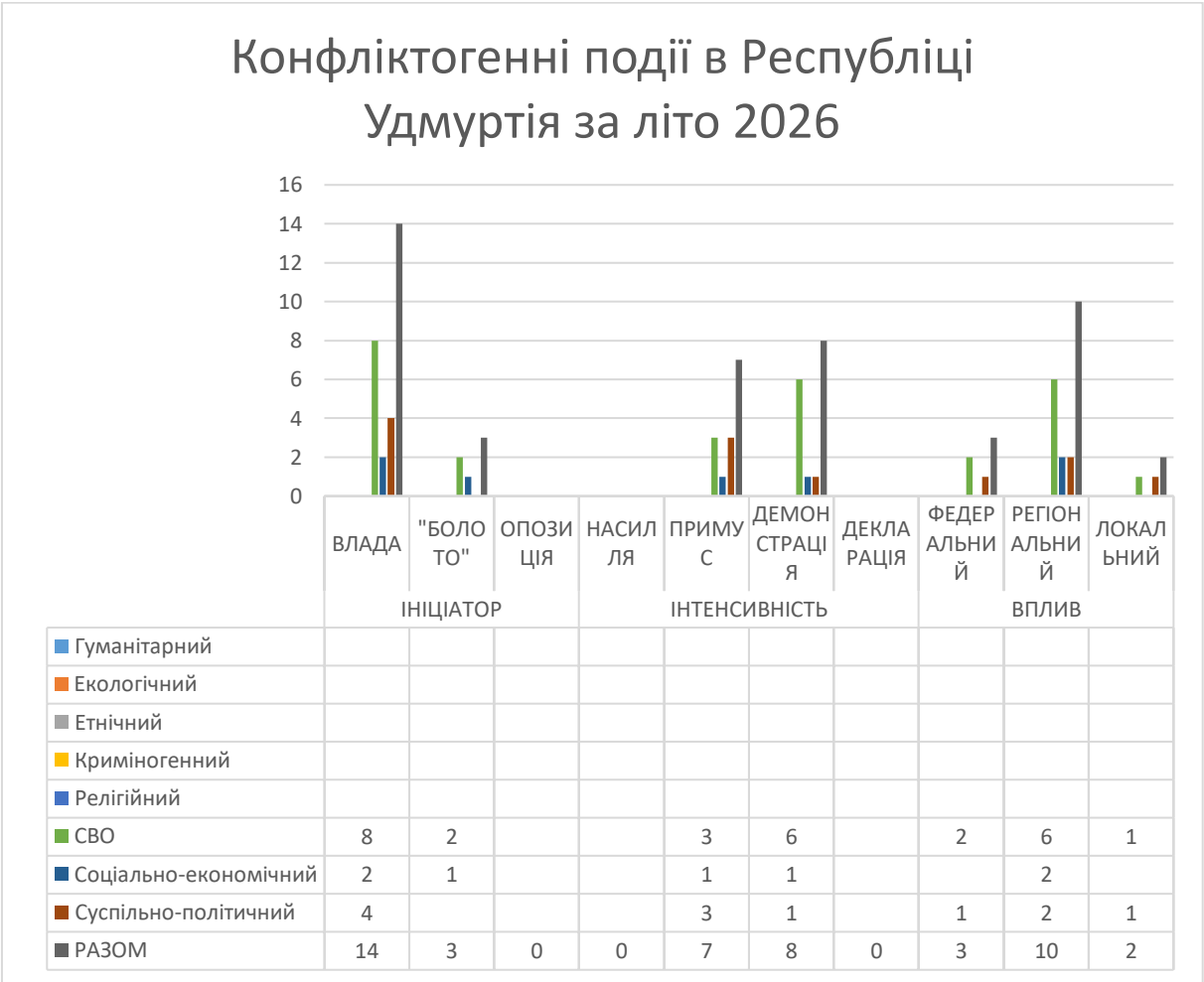
Удмуртія

Республіка Удмуртія, що зазвичай демонструвала застійний спокій в рф, забурлила недовірою до влади останньої. Причина – наслідки війни проти України та затягування пасків владою рф. Зокрема неодноразові прильоти по об'єктах в Удмуртії – по НПЗ та складам «Wildberries» в м. Сарапул, паливному комбінату «Приоритет» в с. Борок. Та бездіяльність влади на фоні, як неопублікування владами Іжевська та Воткінська переліку укриттів, який вони обіцяли ще у 2025 році. За літо в Удмуртії встановлено ряд випадків примусу громадян до підписання контракту зі зс рф через побиття і обман людей з розумовою інвалідністю, схожі в 4 сусідніх регіонах. Удмуртія долучилась до хвилі нав'язування «уроків мужності» від ветеранів війни проти України дітям в школах рф.

З червня 2026 Удмуртію теж охопила паливна криза із встановленням обмежень на продаж палива. Прем'єр Удмуртії Роман Єфімов закликав мешканців заправлятися лише за необхідності, підкреслив заборону набирати паливо у ємності й випустив дружинників для покарань за це на заправках. Його підтримав голова Республіки Олександр Бречалов, звинувативши населення, що вони сховали паливо в гаражах і каністрах. Але епатажні заяви Бречалову вже не

допомогли. Перебуваючи на посаді з 2017 року і втративши контроль, Бречалов 29.07.26 був відправлений у відставку путіним. В. о. голови із центру призначена Ольга Абрамова, раніше заступник голови уряду Удмуртії, нині помічник міністра сільського господарства рф.

Влада рф відповідає репресіями на всі вияви непокори населення в Удмуртії. Засуджено до тюрми депутата міської ради Іжевська засудили на 2 роки умовно за коментар в Telegram 2024 року проти корупції, заарештовано кандидата в депутати Держдуми від КПРФ Бондаренка за нібито «пропаганду нацизму та екстремізму», лідера регіональної групи кандидатів, в тому числі з Удмуртії (ймовірно за критику заборони владою рф участі партії «Яблоко» у виборах до Держдуми). Наявні і показові подачки влади, як допомога омбудсмена Удмуртії у розриві контракту зі зс рф строковику, що не вчитався у його умови, в одному з десятків таких випадків. Але це все менше допомагає владі рф утримати контроль в Удмуртії.

Татарстан

Улітку 2026 року Татарстан характеризувався одночасним посиленням економічних, безпекових і політичних проблем, причому війна дедалі сильніше визначала внутрішні процеси в республіці. Найбільш відчутним стало погіршення економічної ситуації: зростання бюджетного дефіциту поєдналося зі збитковістю значної частини підприємств та великими витратами, пов'язаними з війною. Особливо показовою є ситуація навколо КАМАЗу: фінансові труднощі підприємства та посилення участі федеральних структур у його капіталі створюють передумови для подальшого скорочення економічного контролю Татарстану над одним із ключових промислових активів.

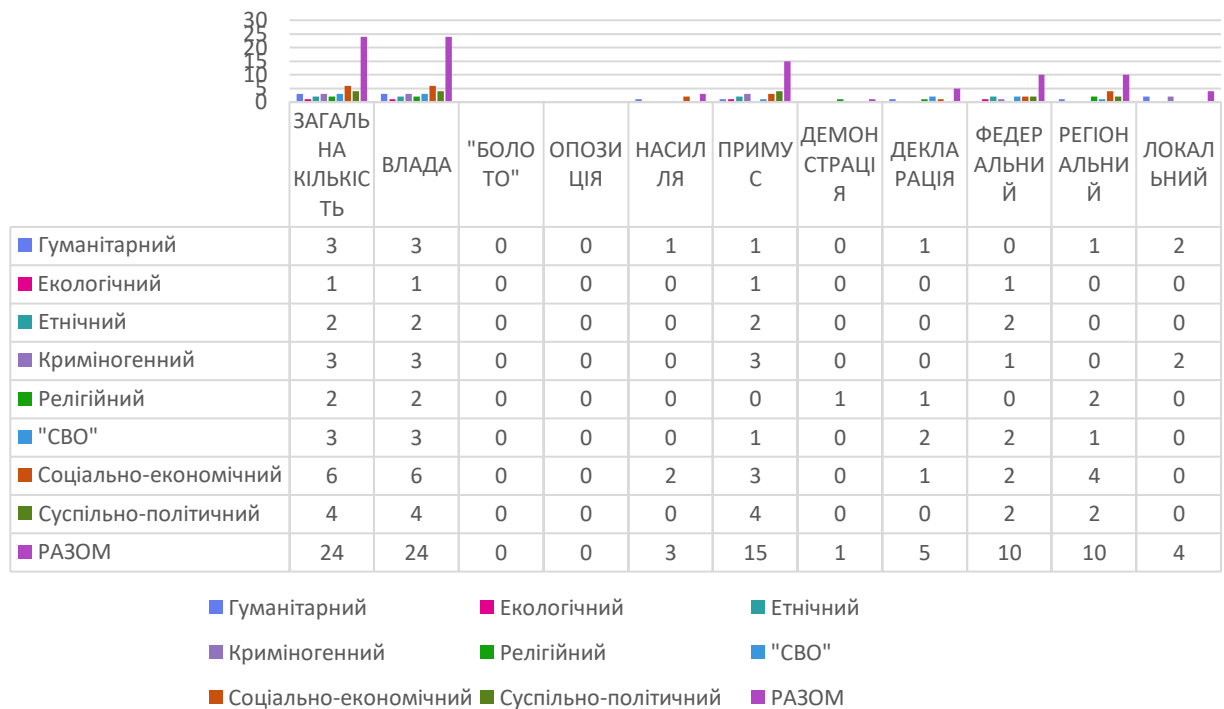
Безпосереднім наслідком війни стало зростання вразливості промислової та енергетичної інфраструктури. Пошкодження нафтопереробних потужностей спричинило дефіцит пального, обмеження його продажу та подальше зростання цін. Одночасно підприємства змушені самостійно фінансувати протидроновий захист, перекладаючи додаткові витрати на собівартість продукції. Атаки БПЛА та людські жертви продемонстрували, що віддаленість Татарстану від лінії фронту вже не забезпечує колишнього рівня безпеки.

Соціальні наслідки війни також накопичуються. Значні втрати серед мобілізованих особливо сильно позначаються на окремих сільських громадах, скорочуючи працездатне чоловіче населення. На цьому тлі перебої з критично важливими медикаментами та перенаправлення пацієнтів до сусідніх регіонів демонструють перенапруження цивільної соціальної інфраструктури.

Паралельно продовжується політична та інформаційна централізація. Скорочення представництва Татарстану у федеральному парламенті, усунення опозиційних кандидатів, переслідування невідконтрольних активістів та розширення майнових санкцій проти нелояльних громадян звужують простір для політичної самоорганізації. Тривалі перебої мобільного інтернету та технологічне придушення VPN додатково обмежують можливості незалежної комунікації.

Окремою тенденцією є подальше послаблення специфічної татарської культурно-політичної суб'єктності через централізацію мовної та національної політики й погіршення умов існування татаромовних медіа. У сукупності це формує для Татарстану модель подвійного тиску: економічні та людські ресурси дедалі активніше спрямовуються на потреби федерального центру й війни, тоді як власні економічні, соціальні та культурні можливості республіки звужуються. Це створює підґрунтя для подальшого накопичення невдоволення.

Конфліктогенні події в Татарстані

Челябінський регіон

Літо відзначилося для області подальшим збільшенням кількості повітряних тривог, проте не було жодного повідомлення про удари по важливих об'єктах, лише транзит БПЛА. Скоріше за все, через те, що у вказаний період українську сторону більше цікавили енергетична інфраструктура та склади Wildberries у сусідніх регіонах. Проте ФСБ відзвітувало про запобігання дронів диверсії на аеродром «Шагол» (за зразком операції «Павутина»). Керівництво області все більше змушене адаптуватися до цих реалій, що проявляється у розбудові системи сповіщення та укриттів, масовому впровадженні алгоритму дій під час тривог для співробітників комунальних закладів, форсованій підготовці до зими.

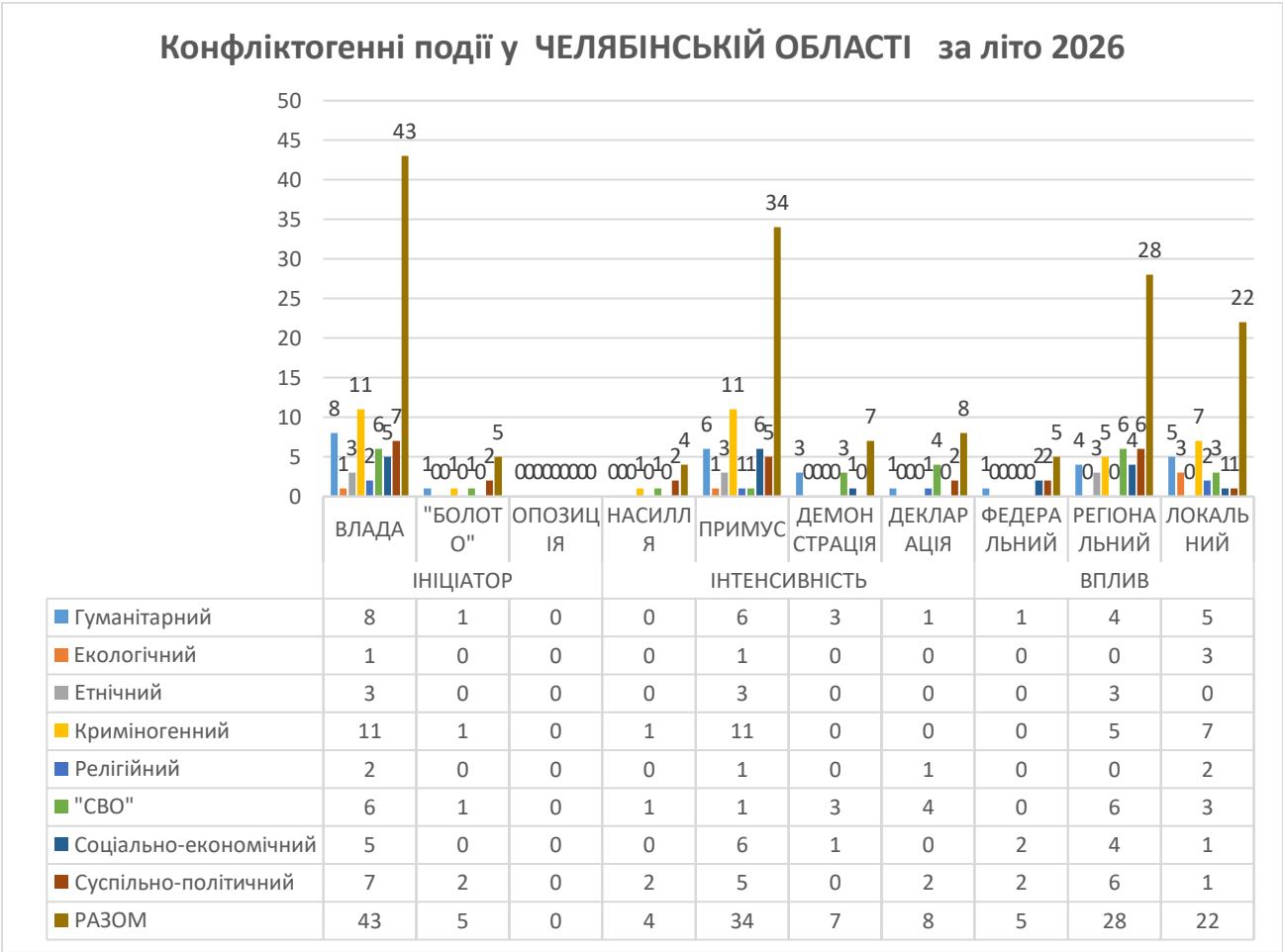
Атаки на НПЗ у сусідніх Башкортостані, Татарстані, Оренбурзькій, Пермській та Тюменській областях спричинили паливну кризу в регіоні (ліміти на продаж, черги, зловживання в обігу пального, зростання цін), що змусило владу вжити додаткові заходи контролю. Спалення найближчих складів Wildberries та Ozon українськими БПЛА завдало відчутних збитків челябінським підприємцям.

Губернатор області Текслер прагне демонструвати активну участь області в «СВО», декларуючи мету зробити регіон флагманом роботизації в країні, активно залучаючи новобранців до війська (для цього навіть скасували обов'язкову прописку в регіоні), підтримуючи раніше започатковані заохочувальні програми для ветеранів, намагаючись направляти потоки туристів на окуповані території завдяки новим транспортним маршрутам (потяги до

Криму, авіарейси до Абхазії). Відновлено танкове училище. Одне з військових підприємств навіть нагородив Мєдведєв, а один з ВНЗ потрапив до санкційного списку в США.

Окрім звичних локальних затримань за «екстремізм», «виправдання нацизму» і т. д., влада області намагається впроваджувати технології ІІІ для масштабування моніторингу вищезначених явищ. А в рамках підготовки до виборів до Держдуми майже повністю було «зачищено» потенційних кандидатів-самовисуванців (навіть зі «своїх» КПРФ).

У сфері корупції ж можна відзначити переважно скандали, пов'язані з комунальною інфраструктурою Челябінська (зокрема, «Сбербанком»), а також затримання колишнього високопосадовця з обласної прокуратури.

ДАЛЕКИЙ СХІД

Влітку 2026 року Сахалінська область і Камчатський край продемонстрували подальше накопичення соціально-економічних, інфраструктурних та екологічних проблем. За моніторингом зафіксовано 410 конфліктогенних подій, серед яких переважали соціально-економічні та суспільно-політичні. Водночас більшість проявів невдоволення залишалися декларативними, хоча загальний рівень напруги суттєво зріс.

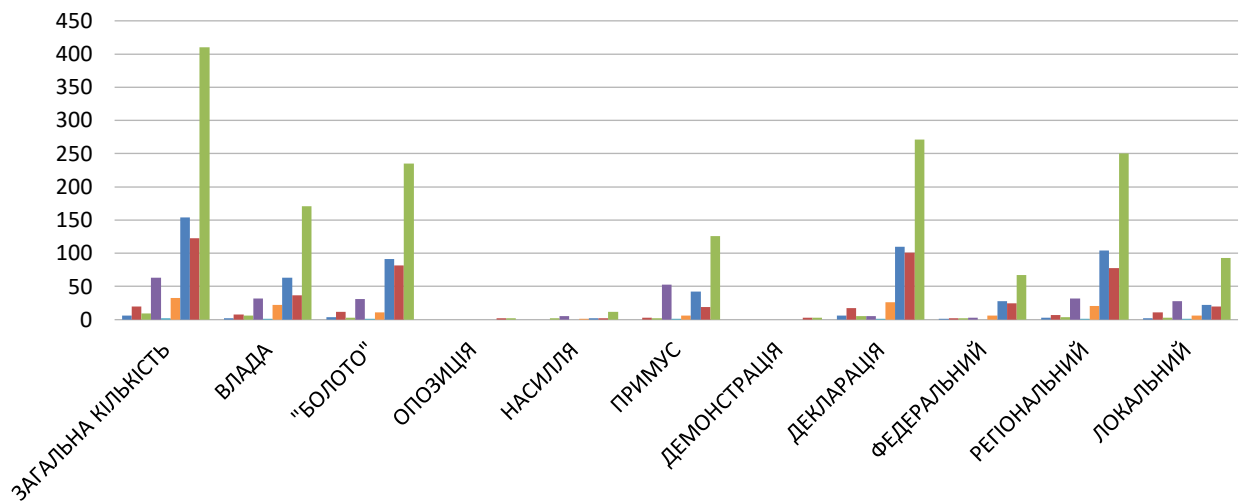
Найгострішим фактором стала соціально-економічна ситуація. На Сахаліні скорочуються реальні можливості населення на тлі високих цін, паливного дефіциту, падіння житлового будівництва, закриття підприємств та проблем із транспортним сполученням. На Камчатці ці процеси проявляються ще гостріше: ціни на пальне перевищили 100 рублів за літр, зростають борги із зарплат та іпотеки, а аварії інфраструктури здатні фактично паралізувати безготівкові розрахунки й зв'язок.

Окремим системним ризиком стає деградація природного середовища. На Сахаліні забруднення нафтопродуктами поєднується з різким скороченням рибних ресурсів, тоді як на Камчатці масштабні пожежі та провальна лососева путина демонструють недостатню спроможність державних структур реагувати на екологічні кризи. Це особливо небезпечно через залежність обох регіонів від природних ресурсів і рибної галузі.

Паралельно поглиблюється мілітаризація суспільного життя. Військова тематика проникає в освіту, соціальну політику та регіональне управління, однак пропагандистська героїзація учасників війни дедалі частіше контрастує з негативною або іронічною реакцією населення. На Камчатці цей розрив особливо помітний у реакціях на мілітарні та політичні інформаційні кампанії.

Загальною тенденцією для обох регіонів є поглиблення розриву між офіційною картиною «розвитку» та повсякденним досвідом населення. Передвиборчий піар, цензура критики та ручне вирішення окремих проблем уже не компенсують накопичення інфраструктурних і соціальних труднощів. Водночас невдоволення поки переважно проявляється через критику, сарказм та пасивне дистанціювання від влади, а не через організовану протестну активність.

Рівень конфліктних подій в Охотоморській Агломеації влітку 2026 року

ВИСНОВОК

Влітку 2026 року далекобійні удари по тилу російської федерації остаточно набули системного характеру. Окремі регіони рф перейшли на режим існування в умовах війни. В той час українські сили розширили коло ударів із виключно підприємств військового значення на кшталт оборонних заводів на підприємства, що виготовляють продукцію подвійного призначення. Окрім нафтопереробних заводів та інших об'єктів енергетики, які працюють на забезпечення російської армії, тепер атакам піддаються логістичні вузли, найбільшими з яких є склади компаній Ozon та Wildberries.

Російська влада відчайдушно намагається загнати своє населення до війська, заманюючи його економічними перевагами, проте грошей стає все менше і все більше у повітрі відчувається запах повноцінної мобілізації.

За цих обставин силові структури все активніше закручуються гайки. Зростає кількість переслідувань опозиційних активістів та журналістів. Все меншим стає поле для маневру, натомість все більше порушень правопорядку російські слідчі та судові органи трактують як тероризм.